

Arrest

nr. 180 646 van 12 januari 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 23 december 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 november 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33*bis*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat M. SANGWA POMBO verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 13 november 2013 op de Belgische vertegenwoordiging in Kinshasa een aanvraag in voor een visum 'type D' met het oog op studies in België.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding trof op 12 december 2013 een beslissing waarbij het visum 'type D' werd toegekend.

1.3. Verzoeker kwam op 31 december 2013 toe op het Belgische grondgebied en werd op 5 maart 2014 in het bezit gesteld van een A-kaart, die geldig was tot 31 oktober 2014.

1.4. De A-kaart van verzoeker werd op 22 april 2015 hernieuwd tot 31 oktober 2015.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) trof op 13 november 2015 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis). Verzoeker werd hiervan op 23 november 2015 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

*“Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;
Overwegende dat de genaamde O.(...) W.(...), N.(...)
geboren te (...),
op (in) (...),
van Congo (Dem. Rep.) nationaliteit,
verblijvende te (...) gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren
Artikel 61, §2.1°Betrokkene verlengt zijn verblijf na afloop van zijn studies en is niet meer in het bezit van een regelmatig verblijfsdocument:
Overwegende dat betrokkene op 12/12/2013 een visum kreeg teneinde een voorbereidend taaljaar te doen aan de UCT te Gent lopende van 08/01/2014 tot 28/08/2014;
Overwegende dat betrokkene niet slaagde in niveau 5, na herhaaldelijke pogingen, en dus ook niet slaagde voor de uiteindelijke ITNA-test op 07/10/2015;
Overwegende dat zijn herinschrijving aan UCT voor niveau 5 die plaats heeft van 17/11/2015 tot en met 11/12/2015 niet in aanmerking komt voor een verdere verlenging van zijn verblijf als student gezien dit geen voltijds leerplan betreft en betrokkene ook niet het bewijs levert dat deze inschrijving de voorbereiding of de aanvulling van een onderwijs met volledig leerplan zal uitmaken;
Overwegende dat de voorwaarden voor de verlenging van zijn verblijf niet meer vervuld zijn;
Overwegende dat zijn verblijfsvergunning is verstreken sedert 31/10/2015.
In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.”*

1.6. Verzoeker diende tegen de in punt 1.5. vermelde beslissing een vordering in tot schorsing van de tenuitvoerlegging in uiterst dringende noodzakelijkheid, die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) werd verworpen in zijn arrest van 4 december 2015 (RvV 4 december 2015, nr. 157 779).

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1 tot 5 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de bewijswaarde van akten overeenkomstig de artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek, van de artikelen 9 en 58 tot 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 99 tot 103 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) en van het evenredigheids-, het zorgvuldigheids- en het voorzichtigheidsbeginsel. Tevens voert verzoeker een kennelijke beoordelingsfout aan. Verzoeker stelt in zijn enig middel het volgende:

“Krachtens deze beschikkingen is een bestuurshandeling onwettig indien ze niet formeel gemotiveerd is of indien ze geen afdoende, vastgestelde en aanvaardbare basismotieven inhoudt.

WAT BETREFT HET FEIT DAT

De omstreden beslissing als volgt gemotiveerd is:

«(…)»

TERWIJL

1) Overwegend dat «De vereiste motivering bestaat in het aanduiden in de akte, van de overwegingen naar recht en naar feiten die als grond voor de beslissing dienen.

Zij moet adequaat zijn. »

Dat in dit opzicht De rechtsbevoegde controle over de motivering van een akte die moet gemotiveerd zijn naar vorm niet alleen gericht is op het bestaan van een motivering; de motivering moet adequaat zijn en

de controle breidt zich uit over dit adequaat, ttz. tot de nauwkeurigheid, de toelaatbaarheid en de juistheid van de motieven (EC, 2 juni 2003, n° 120.10, EC, 5 april 2002, n° 105.385) ;

Dat tegenpartij staande houdt dat verzoeker zijn niveau 5 niet behaalde na meerdere pogingen en dat hij het bewijs niet geleverd heeft dat hij een definitieve inschrijving voor de Universiteit heeft;

Door zo te handelen is de omstreden beslissing gebaseerd op verkeerde uitleg van de feiten en op de schending van de geloofwaardigheid die de akten toekomt;

Dat wat niveau 5 betreft, wordt er niet betwist dat betrokkene niet geslaagd is voor zijn ITNA test in oktober 2015, niettemin heeft betrokkene getracht voor dit examen autodidactisch te slagen, daar hij zijn inschrijving voor niveau 5 niet heeft kunnen valideren tijdens het academisch jaar 2014-2015 in de mate dat hij slechts op het einde van de het parcours voor niveau 4 geslaagd is en geen nieuwe inschrijving heeft kunnen bekomen voor niveau 5 gedurende hetzelfde jaar omwille van de administratieve onzekerheden (het opnieuw inschrijven voor leseenheden is niet automatisch en in functie is van het aantal dat eerste ingeschreven is);

Dat wat het bewijs betreft dat de inschrijving voor taal van betrokkene het voorwerp is van een voorbereidende inschrijving of het complement van een volledig studieprogramma, dient men er aan te herinneren dat verzoeker er het bewijs van geleverd heeft of het bewijs van de vrijstelling dit bewijs te leveren voorgelegd heeft sinds zijn aanvraag voor een visum als student in zijn land van oorsprong en tijdens zijn aanvraag tot verlenging van zijn verblijf in oktober 2014 (zie stuk 3A- zie de inschrijvingsdocumenten van betrokkene ter staving van zijn aanvraag voor een visum, email van verzoeker naar de Dienst Vreemdelingenzaken in oktober 2014 en de e-mails door UCT naar de Dienst Vreemdelingenzaken gestuurd);

Dat ter herinnering verzoeker, die inderdaad in het Nederlandstalige gebied met gans zijn familie leeft, zijn universitaire studies wenst verder te zetten aan de universiteit van Gent;

Dat hij een voorbereidingscursus in taal volgt, onontbeerlijk voor zijn definitieve inschrijving aan de Universiteit van Gent;

Ter herinnering, de definitieve inschrijving van betrokkene aan de Universiteit van Gent gebeurt rechtstreeks door het UCT wanneer zij het bewijs van het slagen van niveau 5 overmaakt;

Dat door te volharden om een bewijs te verzoeken dat onmogelijk kan gegeven worden en door het mislukken van betrokkene in het examen van ITNA er uit af te leiden dat deze laatste niet geslaagd is voor alle pogingen van niveau 5, heeft tegenpartij de feiten slecht beoordeeld, en bijgevolg de geloofwaardigheid die de akten toekomt en haar plicht van zorgvuldigheid schendt;

Dat betrokkene inderdaad zijn vastberadenheid om zijn voorbereiding in taal te slagen vanaf het begin van de cursus aangetoond heeft ;

Dat hij na meerdere pogingen heeft kunnen voldoen voor niveau 4 en verplicht was zijn inschrijving voor niveau 5 uit te stellen, hij het aangedurfd heeft, autodidactisch het examen af te leggen dat hem niveau 5 kon verlenen om zijn academische cursus in geneeskunde te kunnen aanvatten;

Dat verzoeker opmerkt dat de omstreden beslissing voorkomt als een straf voor zijn ijver en geestdrift om te willen slagen en zijn voorbereidend jaar te beëindigen om met zijn universitaire studies te beginnen ;

Dat de motivering van de beslissing waarvan de opschorting van de uitvoering gevraagd wordt bijgevolg niet kan beschouwd worden als adequaat gelet op de elementen van de rechtszaak ;

Dat de motivering voldoende moet zijn, ttz. volledig, juist en niet dubbelzinnig » (M. HANOTIAU, Le Conseil d'Etat, juge de cassation administrative, in Le citoyen face à l'administration- Commissions et juridictions administratives: quels droits de la défense ? Liège, Editions du Jeune Barreau de Liège, 1990, p.151) ;

Dat bovendien « om te voldoen aan de verplichting van de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, een beslissing duidelijk en dubbelzinnig de redenering van zijn auteur moet weergeven om betrokkenen toe te laten de rechtvaardigingen van de genomen maatregel te kennen en aan de bevoegde jurisdictie haar controle uit te oefenen, en, anderzijds, dat de controle van de wettigheid die de Raad uitoefent bestaat in het verifiëren of de administratieve overheid niet als vastgesteld beschouwt de feiten die niet uit het administratief dossier voortvloeien en of zij over de aangehaalde feiten in de motivering zowel materieel als formeel van haar beslissing geen interpretatie gegeven heeft die niet voortkomt uit een duidelijke beoordelingsfout » (E.C., n° 101.624, 7 december 2001 en E.C., n°147.344, 6 juli 2005).

2. OVERWEGEND DAT NAAR RECHT, de omstreden beslissing gebaseerd is op artikel 61 paragraaf 2 van de wet van 15 december 1980;

Dat dit artikel beschikt hetgeen volgt:

"§ 2. De Minister of zijn Afgevaardigde mag aan de vreemdeling die de toelating heeft om in België te verblijven om er te studeren ,het bevel geven het grondgebied te verlaten:

1° indien hij zijn verblijf langer dan de studieperiode verlengt en niet meer in het bezit is van een reguliere verblijfsvergunning"

Dat men vooreerst dient aan te halen dat het bevel het grondgebied te verlaten aan een vreemde student over te maken indien hij zijn verblijf langer verlengt dan zijn studieperiode een mogelijkheid is en niet een automatische beslissing;

Dat daarenboven de juridische grond van de omstreden beslissing eveneens onjuist is Dat inderdaad in onderhavig geval niet kan beschouwd worden dat betrokkene niet meer in het bezit van een verblijfsvergunning is (vermits hij een aanvraag tot verlenging van zijn verblijf geïntroduceerd heeft zodra hij in het bezit van zijn inschrijving in niveau 5 was en terwijl hij in orde was met zijn verblijf) is het de omstreden beslissing die hem in een onregelmatig situatie plaatst, daar de beslissing bestaat in een impliciete weigering van verlenging van zijn verblijf;

Dat men eveneens niet kan beschouwen dat hij zijn verblijf verlengt na zijn studieperiode omdat deze zijn opleiding in taal nog niet beëindigd heeft voor dewelke hij een inschrijving bekomen heeft en omdat de voltooiing van deze opleiding betrokkene zal leiden om onmiddellijk zijn universitaire studies aan de Universiteit van Gent te beginnen ;

Dat gezien deze definitieve inschrijving automatisch geschiedt tussen het UCT en de Universiteit van Gent betrokkene toelaat zijn academisch jaar in de faculteit geneeskunde verder te zetten ;

Dat betrokkene eigenlijk niet alleen nog niet met zijn universitaire studies begonnen is maar men nog dient er aan te herinneren dat uit de inlichtingen door deze laatste aan tegenpartij overgemaakt voortvloeit dat één enkel niveau in de taalopleiding twee maal mag herhaald worden, tzt. dat een student zich drie maal voor de lessen van één enkel niveau mag inschrijven (zie stuk 3) ;

Dat in onderhavig geval verzoeker veel tijd doorgebracht heeft voor de voorbereiding van zijn niveau 4 regelmatig ingeschreven is voor niveau 5 en voor niveau 6 als vervolmaking voor het academisch jaar 2015-2016.;

Dat verzoeker wettelijk het recht heeft zijn verblijf te verlengen vanaf het ogenblik dat hij de duur van zijn studies nog niet uitgeput heeft en dat hij niet bovenmatig zijn studies verlengt vermits uit zijn resultaten blijkt dat betrokkene zijn studies verder zet en slaagt voor dewelke hij een visum in België bekomen heeft, minstens voor de leseenheden van het voorbereidend jaar;

Dat de bekomen resultaten van betrokkene niet als slecht kunnen beschouwd worden terwijl uit de inlichtingen van het UCT blijkt dat het praktisch onmogelijk is dat een vreemde student tussen januari en augustus voldoende kennis verwerft om te kunnen functioneren op een universitair niveau Dat bijgevolg de organiserende instelling van het voorbereidend jaar in taal de quasi onmogelijkheid verklaart om in deze voorbereiding te slagen in één academisch jaar (zie stuk 3) ;

Dat het in dit opzicht eveneens verwonderlijk is dat voor tegenpartij het opnieuw inschrijven bij het UCT voor niveau 5 niet voldoende zou zijn voor een volledig studieplan voor een bijkomende verlenging van het verblijf van betrokkene, Dat ter herinnering een voorbereidend jaar in taal georganiseerd wordt van januari tot augustus ;

Dat de organiserende instelling van mening is dat deze semester niet altijd voldoende is om niveau B2 te behalen om op een universitair niveau te functioneren;

Dat in onderhavig geval betrokkene geslaagd is in 4 niveaus op 5, en de stappen vermeerderd heeft wanneer hij zijn inschrijving voor niveau 5 niet kon bekomen, om zijn toegang tot de faculteit in geneeskunde te bespoedigen :

Dat bijgevolg bewezen is :

- *Dat het voorbereidend jaar in taal 6 niveaus telt,*
- *date en inschrijving voor een niveau minstens 3 maal mag plaats vinden,*
- *dat betrokkene het bewijs van zijn inschrijving voor het academisch jaar 2015-2016 voorgelegd heeft (hoewel autodidactisch getracht te hebben voor bien qu'ayant tenté en autodidacte, le passage de l'examen y afférant)*

- *dat geen enkele wettelijke beschikking door tegenpartij aangehaald het volgen van het voorbereidend jaar tot twee academische jaren niet beperkt*

- *dat tenslotte de overgang van het voorbereidend jaar in taal naar de universitaire faculteit van Gent beoogd automatisch gebeurt na het welslagen van niveau 5, zelfs tijdens het lopende academisch jaar ;*

Dat bijgevolg niet kan beschouwd worden dat betrokkene de voorwaarden tot het bijwerken van zijn verblijf in de hoedanigheid van student niet vervult, Men dient er uit te besluiten dat de omstreden beslissing onwettig is en inadequaat gemotiveerd;

Dat het des te meer onevenredig is dat tegenpartij niet zonder te weten is dat zij schade veroorzaakt aan het privé- en familieleven van betrokkene, in schending van artikel 8 van het EVRM.

Dat « de wet van 29 juli 1991 de administratie verplicht over te gaan tot een zorgvuldig onderzoek van elke zaak en haar beslissingen redelijkerwijs te rechtvaardigen ... (Lagasse, D., «La loi du 29 juillet 1991 relative a la motivation formelle des actes administratifs, J.T., 1991, p.738) » ;

Dat bijgevolg het middel ernstig is."

Aan zijn verzoekschrift voegt verzoeker een attest toe voor het verkrijgen van een schooltreinkaart, de toelatingsvoorwaarden voor de opleiding aan het UCT, briefwisseling en e-mailverkeer, het certificaat dat hij geslaagd is voor NVA niveau 1 tot 4, het stuk waaruit blijkt dat hij niet geslaagd is voor de schriftelijke ITNA-test, een gezinssamenstelling, documenten betreffende zijn zussen, integratiebewijzen en een medisch getuigschrift (Verzoekschrift bijlagen 2-11).

2.2. Het enig middel is niet ontvankelijk in zoverre verzoeker daarin de schending aanvoert van de artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek, van de artikelen 1, 4 en 5 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 9 van de vreemdelingenwet en van de artikelen 99 tot 102 van het vreemdelingenbesluit. Verzoeker verzuimt immers om in zijn middel uiteen te zetten op welke wijze deze bepalingen door de bestreden beslissing zouden worden geschonden.

2.3. Het evenredigheidsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520).

2.4. Het zorgvuldigheids- of het voorzichtigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

2.6. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk het door verzoeker geschonden geachte artikel 61 van de vreemdelingenwet, in het bijzonder artikel 61, §2, 1°, van de vreemdelingenwet en het geschonden geachte artikel 103/3 van het vreemdelingenbesluit als haar juridische grondslagen. Deze bepalingen luiden als volgt:

"(...)

§ 2. De Minister of zijn gemachtigde kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument;

(...)"

En:

"Wanneer de Minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling bedoeld in artikel 61, § 1 of § 2, van de wet of aan de leden van diens gezin het bevel geeft om het grondgebied te verlaten, bepaalt hij de termijn waarbinnen de belanghebbenden het grondgebied moeten verlaten.

In de beide gevallen geeft het gemeentebestuur van de beslissing van de Minister of van zijn gemachtigde kennis door afgifte van een document dat overeenkomt met het model van bijlage 33 bis."

2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker, die eind 2013 in België was toegekomen in het kader van een voorbereidende taalopleiding om daarna geneeskunde te studeren, er tijdens het academiejaar 2013-2014 niet in geslaagd was het bewijs te leveren van een taalniveau dat volstond om zich in te schrijven in het Nederlandstalig hoger onderwijs (bijvoorbeeld een certificaat NVA (Nederlands voor Anderstaligen) niveau 5 of een ITNA (Interuniversitaire Taaltest Nederlands voor Anderstaligen)-certificaat). Nochtans besliste de gemachtigde van de staatssecretaris middels zijn instructie van 9 april 2015 om de A-kaart van verzoeker te vernieuwen tot 31 oktober 2015 onder de volgende voorwaarden:

“(…)

De vernieuwing van deze verblijfstitel, met jaarlijkse vervaldag op 31 oktober, mag slechts gebeuren op overlegging van:

- een attest dat bevestigt dat hij/zij voor het nieuwe academiejaar ingeschreven is als regelmatig student(e) in een door de Staat georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor hoger onderwijs;*
- een attest dat bevestigt dat hij/zij zich aangemeld heeft voor de eindejaarsexamens of rechtvaardiging van zijn/haar niet-aanmelding voor die examens;*
- een verbintenis tot tenlasteneming, overeenkomstig de bijlage 32 van het K.B. van 8 oktober 1981, voor het nieuwe academiejaar en een bewijs van solvabiliteit van de garant (3 recente loonfiches of een recent uittreksel uit de personenbelasting);*

een attest waaruit blijkt dat hij/zij voor het nieuwe academiejaar geniet van een studiebeurs of van een studielening die de gezondheidszorgen, de kosten van verblijf, studie en repatriëring dekt;

** De garant dient minimum het volgende bedrag netto te verdienen per maand om als solvabel aanvaard te worden:*

EUR 1000,- voor persoonlijke behoeften

+ EUR 614,- voor de kosten van een student (bedrag wordt jaarlijks geïndexeerd)

+ EUR 150,- per persoon ten laste van de garant

Bovendien zal de verlenging van het verblijf van betrokkene slechts aanvaard worden indien de student(e) voldoende vooruitgang in zijn/haar studies kan bewijzen.

Indien de betrokkene aan één van deze voorwaarden niet meer voldoet, dient mijn administratie daarvan onmiddellijk op de hoogte te worden gebracht.

U gelieve de voornoemde er kennis van te geven dat hij/zij het Rijk moet verlaten van zodra hij/zij niet meer voldoet aan de voorwaarden welke aan zijn/haar hoedanigheid van student verbonden zijn.”

Verzoeker diende blijkens het administratief dossier op 27 oktober 2015 een aanvraag in voor de verlenging van zijn A-kaart, waarbij hij onder andere een inschrijvingsattest voegde van de opleiding NVA niveau 5, het bewijs dat hij geslaagd was voor NVA niveau 4 en de uitslagen van het schriftelijk gedeelte van zijn ITNA-test van 7 oktober 2015 (niet geslaagd).

2.8. Op grond van het geheel van de hierboven weergegeven elementen overwoog de gemachtigde van de staatssecretaris dat verzoeker: *“niet slaagde in niveau 5, na herhaaldelijke pogingen, en dus ook niet slaagde voor de uiteindelijke ITNA-test op 07/10/2015”, en “dat zijn herinschrijving aan UCT voor niveau 5 die plaats heeft van 17/11/2015 tot en met 11/12/2015 niet in aanmerking komt voor een verdere verlenging van zijn verblijf als student gezien dit geen voltijds leerplan betreft en betrokkene ook niet het bewijs levert dat deze inschrijving de voorbereiding of de aanvulling van een onderwijs met volledig leerplan zal uitmaken;”*. Tevens werd vastgesteld dat: *“zijn verblijfsvergunning is verstreken sedert 31/10/2015”*. De gemachtigde van de staatssecretaris concludeerde: *“dat de voorwaarden voor de verlenging van zijn verblijf niet meer vervuld zijn”,* waardoor verzoeker op grond van artikel 61, §2, 1°, van de vreemdelingenwet en artikel 103/3 van het vreemdelingenbesluit een bevel om het grondgebied te verlaten werd afgeleverd.

2.9. In zijn middel voert verzoeker aan dat de feiten in de beslissing verkeerd zouden worden voorgesteld en dat de bewijswaarde van de akten geschonden zou worden. Verzoeker wijst op zijn vastberadenheid en op het feit dat hij heeft getracht als autodidact te slagen voor de ITNA-test. Verzoeker geeft ook te kennen dat hij geen nieuwe inschrijving voor niveau 5 gedurende hetzelfde jaar meer heeft kunnen bekomen omdat hij slechts op het einde geslaagd was voor niveau 4.

2.10. De Raad merkt op dat de beslissing terecht abstractie maakt van de redenen waarom verzoeker geen bewijs zou hebben geleverd van een taalniveau dat volstond om zich in te schrijven in het Nederlandstalig hoger onderwijs. Het feit dat verzoeker de bestreden beslissing zou ervaren als een straf voor zijn ijver en zijn geestdrift, is geen argument dat tot de nietigverklaring kan leiden. Verzoeker slaagt er immers met zijn betoog geenszins in de pertinente vaststelling te weerleggen dat hij aanvankelijk in 2013 een visum ‘type D’ heeft verkregen met het oog op het volgen van een voorbereidend taaljaar aan het UCT te Gent, *“lopende van 08/01/2014 tot 28/08/2014”*, en dat hij op 31 oktober 2015 niet aantoonde dat hij geslaagd is voor NVA niveau 5 en evenmin slaagde voor de ITNA-test die hem zouden toelaten zich in te schrijven in het Nederlandstalig hoger onderwijs.

2.11. Verzoeker kan voorts niet dienstig verwijzen naar de stukken die hij voorlegde in 2013 om zijn visum te bekomen door aan te tonen dat hij zijn taalopleiding wel degelijk zou volgen met het oog op de voorbereiding van studies in het hoger onderwijs met voltijds leerplan en hij kan niet voorhouden dat de bewijswaarde hiervan zou zijn miskend. Toen hij op 27 oktober 2015 de verlenging van zijn verblijfskaart aanvroeg, had hij immers enkel een inschrijving voor de opleiding NVA niveau 5 voorgelegd, hetgeen, zoals de bestreden beslissing terecht stelt, geen voltijds leerplan betreft. In zijn middel lijkt verzoeker verwonderd dat de inschrijving bij het UCT voor niveau 5 niet voldoende zou zijn voor een volledig studieplan, terwijl deze opleiding die, zoals in de beslissing wordt aangegeven, duurt *“van 17/11/2015 tot en met 11/12/2015”*, slechts enkele weken in beslag neemt. Uit niets blijkt dat hij op het ogenblik van zijn verzoek tot verlenging beschikte over een inschrijving voor een studie in het hoger onderwijs met voltijds leerplan. Ook het gegeven dat verzoeker met zijn familie in het Nederlandstalig gebied woont en zijn studies zou willen verderzetten aan de Universiteit van Gent, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat hij niet voldeed aan de voorwaarden om zijn verblijf als student, dat op 31 oktober 2015 ten einde liep, verder te zetten.

2.12. In zijn middel lijkt verzoeker te willen aangeven dat de beslissing tot de discretionaire bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris behoort, hetgeen inderdaad blijkt uit de toegepaste wetsbepaling. Volgens verzoeker is de juridische grond echter onjuist omdat de beslissing een impliciete weigering van de verlenging van zijn verblijf inhoudt. Verzoeker betwist echter niet dat zijn verblijfstitel verstreek op 31 oktober 2015, zodat de gemachtigde van de staatssecretaris rechtsgeldig kon vaststellen dat verzoeker: *“niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument”* en dus toepassing kon maken van artikel 61, §2, 1°, van de vreemdelingenwet. Verzoeker maakt in elk geval niet aannemelijk dat de beslissing niet adequaat zou zijn gemotiveerd.

2.13. Waar verzoeker erop wijst dat men zich 3 maal voor de lessen van één enkel niveau mag inschrijven aan het UCT, merkt de Raad op dat dit niet betekent dat men automatisch op grond van deze inschrijving 3 maal een verblijfstitel zou kunnen bekomen. De Raad stipt aan dat verzoeker eind 2013 een visum kreeg teneinde een voorbereidend taaljaar te volgen aan de UCT te Gent, lopende van 08/01/2014 tot 28/08/2014. Artikel 58 van de vreemdelingenwet maakt overigens gewag van *“een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs”*, terwijl verzoeker thans voor het derde opeenvolgende academiejaar een vernieuwing van zijn verblijfstitel tracht te bekomen op basis van een voorbereidende taalopleiding. Uit de wetsbepaling kan bijgevolg wel degelijk worden afgeleid dat het niet de bedoeling is om gedurende meerdere jaren een voorbereidende taalopleiding te volgen. Het gegeven dat in de informatie over de opleiding wordt aangegeven dat het niet evident is om in de periode van januari tot augustus een afdoende kennis te verwerven van de taal om op universitair niveau te kunnen functioneren, houdt geen verplichting in voor de overheid om verzoekers verblijfstitel nogmaals te vernieuwen.

2.14. In zijn middel betoogt verzoeker tenslotte dat het des te meer onevenredig is omdat de beslissing *“schade veroorzaakt aan het privé- en familieleven van betrokkene, in schending van artikel 8 van het EVRM”*. De Raad merkt echter op dat deze blote bewering niet van aard is om het bestaan van een beschermenswaardig gezins- en privéleven op Belgisch grondgebied te aanvaarden, waardoor geen schending van artikel 8 van het EVRM aannemelijk wordt gemaakt.

2.15. Ter terechtzitting stelt de aanwezige raadsvrouw van verzoeker dat betrokkene aan het toelatingsexamen voor biomedische wetenschappen aan de ULB heeft deelgenomen, hiervoor geslaagd was en dat hij momenteel aan de ULB studeert. De raadsvrouw van de verwerende partij wijst er terecht op dat deze informatie niet voorlag toen de gemachtigde van de staatssecretaris zijn beslissing trof zodat deze informatie geen aanleiding kan geven tot de nietigverklaring ervan.

2.16. Er werd geen schending aangetoond van artikel 61 van de vreemdelingenwet, noch van artikel 103/3 van het vreemdelingenbesluit. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris bepaalde elementen over het hoofd zou hebben gezien. Er is geen sprake van een schending van het evenredigheids-, het zorgvuldigheids- of het voorzichtigheidsbeginsel. Er kan geen motiveringsgebrek, noch een kennelijke beoordelingsfout worden vastgesteld.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend zeventien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN